

20191001-Taygeta-NL-Stellaire-navigatie-2-swaruu-deel-3-buitenaardse-schip-technologie-taygeta-Pleiades

Stellaire Navigatie 2 (Swaruu) (Deel 3): Buitenaardse scheepstechnologie Taygeta-Pleiades)

Voortbordurend op de informatie uit Stellaire Navigatie 1 zal ik niet opnieuw de aard van de kaarten beschrijven, maar van daaruit verder gaan.

Aangezien alles frequenties zijn en alle frequenties materie manifesteren met behulp van staande golven en knooppunten als gevolg van hun harmonischen, gebruikt een ruimteschip dezelfde methode van invoering op een nieuwe plaats, lotsbestemming genoemd, als de manier die wij gebruiken om een vast voorwerp te manifesteren met behulp van onze trekstraal. Dit is het in de gaten houden en wiskundig begrijpen van niet alleen de exacte Frequentie van de bestemming, maar ook de Frequentieharmonischen ervan. Opdat een ruimteschip zich in zijn bestemming kan manifesteren, moeten wij de Frequentie en de harmonischen ervan van de materie waaruit ons schip is samengesteld gelijkstellen met die van de bestemming, zodat zijn energiematrix en al zijn componenten het aanvaarden als deel van zijn harmonischen en deze aanvaarding gelijkstaat met het daar worden ingevoegd in de bestemming, het schip manifesteren in de bestemming.

Een schip in rust op zijn vertrekpunt zal een specifieke Frequentie hebben en in energetische harmonie zijn met zijn omgeving. Op het moment dat het schip zijn Frequentie en zijn harmonischen wijzigt en ze verandert in die van de bestemming met behulp van de Frequentiekaart, of stellaire Frequentiekaart, houdt het op energetisch compatibel te zijn met zijn plaats van herkomst en wordt het compatibel met zijn bestemming.

Dit is de energie-Frequentie sprong die wij kwantumsprong, supra-luminaire vlucht, Warp vlucht, of hyperruimte noemen. Het is inderdaad een sprong van een materiële plaats van oorsprong in de ether en van de ether terug naar een andere materiële plaats van bestemming.

Zoals ik in Stellaire Navigatie 1 heb beschreven, kunnen wij onze stellaire kaart van frequenties waarnemen of begrijpen door plaatsen en objecten zoals planeten en sterrenstelsels te vervangen door hun numerieke energie-Frequentiewaarden. Zoals ik al eerder heb uitgelegd, krijgen objecten met een grote massa een hoge numerieke Frequentiewaarde en hebben kleine objecten een lage numerieke Frequentiewaarde, zijnde dat schijnbaar lege plaatsen zoals de diepe ruimte geen Frequentie krijgen die gelijk is aan nul, maar een lage Frequentie - energie-nomenclatuur omdat de ruimte niet leeg is maar het medium is waarin de gravitatiegolven die de objecten zullen vormen wanneer zij een juiste en aanhoudende harmonische hebben, worden overgebracht.

Kom met me mee ... begeleid me naar de technische niveaus van een sterrenschip!

Elk ras heeft zijn schepen, zijn trucs en zijn manieren om ze te maken en te overwinnen of om hetzelfde te bereiken. Ik ken de werking en varianten van

verschillende interstellaire rassen of soorten, maar ik zal me concentreren op die van Taygeta, niet alleen omdat die van mij is, en het is wat ik hier bij me heb, maar ook omdat het een van de meest geavanceerde is. Niet alle rassen gebruiken dezelfde motoren of dezelfde methodes.

Een Taygeta-schip gebruikt 3 manieren om zich voort te bewegen. 2 worden beschouwd als voortstuwingswijzen en de derde is een manifestatie gebaseerd op Frequentiemanipulatie van de kant van datzelfde schip.

De eerste is welbekend bij alle ingewijden in het ufo-onderwerp:

1.- Gravitatie manipulatie

De tweede is door reactie actie, als een straal of als een raket.

2.- Straal of hoge energie elektromagnetische plasma raket

De derde is de meest interessante en is degene die de vlucht bij hoger dan lichtsnelheden bevordert (En het wordt niet beschouwd als voortstuwing zoals de eerste twee aspecten)

3.- Totale onderdompeling van het schip zelf in een toroïde met hoge energiefrequenties, nauwkeurig gecontroleerd vanuit een computer, manipulatie van de Ether.

Gravitationele manipulatie

Wat is zwaartekracht?

Zwaartekracht is niets anders dan een energiestroom binnen een potentieel energiemedium, Ether genaamd, dat aan een specifieke Frequentie gehoorzaamt. Het is niet gemakkelijk meetbaar vanuit een existentieel laag Frequentie vlak, zoals de 3D van de Aarde en wat wel kan worden waargenomen zijn slechts de effecten ervan als iets dat grote of kleine voorwerpen aantrekt. Dus zwaartekracht is een specifieke Frequentie magnetische flux.

Als het een specifieke magnetische Frequentie is, zou die specifiek zijn voor elke plaats, omdat de dynamiek van energie-interactie tussen objecten, planeten, zonnen, manen, bijvoorbeeld, die specifiek is voor elke plaats, niet te herhalen is. De zwaartekracht is rechtstreeks gekoppeld aan de Frequentie van de omzetting van de potentiële energie in een vast voorwerp met massa, aangezien de hoeveelheid zwaartekracht die een voorwerp ontvangt, recht evenredig is met zijn massa.

Dus om de zwaartekracht te manipuleren of kunstmatige zwaartekracht op te wekken, moeten we eerst de basisfrequentie van de zwaartekrachtstroom van dat specifieke punt of gebied opsporen en daarmee een elektromagnetische stroom van tegengestelde waarden opwekken die de zwaartekracht neutraliseert met behulp van het destructieve frequentieprincipe.

Dit is als de gravitatiestroom van een plaats 7.83 HZ is dan moeten wij de tegenovergestelde -7.83 HZ opwekken die gelijk is aan nul zwaartekracht (0) of geannuleerd zwaartekracht-potentieel. Als je een frequentie hebt van 7.83 HZ en je genereert -7.84 HZ dan heb je een zwaartekracht percentage van +0.01 over de zwaartekracht basis frequentie die geannuleerd moet worden, wat gelijk staat aan je voorwerp of schip dat langzaam omhooggaat. Als je basis 7.83 is maar je genereert -7.82 dan gaat je schip langzaam naar beneden. Je hoeft alleen maar de frequenties die je motoren genereren te manipuleren om je schip te manoeuvreren of om de zwaartekracht van een plaats op te heffen.

Daarvoor kunnen we nauwkeurige instrumenten gebruiken, zoals magnetische interferometers. Waarbij we een specifieke en stabiele elektrische stroom door een reeks supergeleidende spoelen laten lopen die samen een andere supergeleidende spoel hebben die geïsoleerd is door een niet-geleidend middel van ongeveer 30 manometer. De kwantsprong van elk elektron tussen beide supergeleidende spoelen zal direct worden beïnvloed door de aanwezigheid van hoogenergetische magnetische velden die equivalent zijn aan de zwaartekracht. De verschillen in elektronenstroom tussen de twee polen van de interferometer ten gevolge van de aanwezigheid en de invloed van de zwaartekracht op hun elektronen bepalen met behulp van de computer de zwaartekrachtfrequentie waaraan de sensor wordt blootgesteld.

De computer zal de nodige berekeningen maken en daarmee een controle-algoritme over de motoren maken die op hun beurt hun uitgangsfrequentie zullen veranderen of aanpassen volgens de instructies en de behoefte van elk moment.

Gravitatie generatoren

Ze lijken erg op de basisgeneratoren voor de trekstraal, ze zijn in principe hetzelfde, alleen groter. Zij worden op sleutelplaatsen van een schip langs de romp geplaatst en werken alle verweven omdat zij met elkaar samenwerken om een totaal effect te geven dat het gehele schip omhult.

Echter, in tegenstelling tot de supra-luminaire totale omhullende toroïde die we later zullen zien, kunnen deze kleine gravitatiegeneratoren de waarden van de elektromagnetische-gravitatiestroom over een plaats, plaatsen of specifieke gebieden van een schip veranderen.

Zoals ik hierboven heb beschreven, kan een gravitatiegenerator het effect van de zwaartekracht opheffen of manipuleren door te spelen met zijn uitgangsfrequenties. Dus als alle generatoren in evenwicht zijn, blijft het schip statisch tijdens de vlucht. Maar als we de waarde van de voorste generatoren zo veranderen dat de zwaartekracht van de aarde meer op de neus van het schip werkt en niet op de staart, zullen we het naar voren laten overhellen. We veranderen de waarde van een vleugel en het schip leunt naar die kant. Zwaartekrachtgeneratoren werken of fungeren als stuurvlakken zoals rolroeren en kleppen in een traditioneel vliegtuig.

Zwaartekrachtgeneratoren kunnen hun waarden in hun geheel veranderen, zodat een schip in de gewenste richting beweegt en er een zwaartekrachtgradiënt voor het schip ontstaat. Het schip valt letterlijk in de gewenste richting.

Ik heb enkele schematische afbeeldingen, ze zijn van uw Web, maar ze kunnen dienen. Ze zijn gedownload van Aardse websites, niet alles is van toepassing op onze schepen.

Aangezien gravitatiegeneratoren over de gehele romp van een groot schip worden aangetroffen, worden zij ook in kleinere schepen in aantal vermindert, hetgeen de noodzaak illustreert om driehoekige schepen of de zogenaamde TR-3 te gebruiken, waar gravitatiegeneratoren in elke hoek één worden aangetroffen, als de meest elementaire verdeling. Hoewel dit voortstuwingssysteem stil is en hoge snelheden mogelijk maakt, is het op zichzelf niet voldoende om het schip in staat te stellen snelheden te bereiken die dicht bij die van het licht liggen, veel minder om deze te overwinnen.

Een gravitatiegenerator is bijna hetzelfde, in principe hetzelfde als dat wat voor de trekstraal wordt gebruikt. In zijn gemeenschappelijkste configuratie, bestaat het uit verscheidene lagen van roterende bollen één binnen andere. Elk gebied is van een niet-geleidende samenstelling of een materiaal maar super bestand tegen hoge temperaturen en is volledig gevuld met hogedruk metaalvloeistof in speciale legering. Het dichtstbijzijnde aardse equivalent is verrijkt kwik of rood kwik. Dat zelf wordt ook als zodanig gebruikt in sommige scheepsmodellen.

De bollen roteren in tegengestelde richting aan elkaar bij RPM tussen 10.000 en 100.000, de verschillen in snelheid tussen elk van de bollen en hun verhouding tot de anderen veroorzaken een interne verandering in de gravitatie-uitgangsfrequentie.

Bedenk dat zwaartekracht niets anders is dan magnetisme bij een zeer hoge Frequentie.

Wat er in deze schema's staat zijn zeer elementaire zaken betreffende gravitatiemotoren. Veel van deze dingen zijn bekend op Aarde. Het is zelfs bekend bij de normale bevolking, maar zij passen het niet toe. Ik twijfel er niet aan dat het deels is doorgegeven door andere rassen. En ook de Starseeds geven het door.

Deze zijn door mij gemaakt, ze zijn voor de supra-luminaire vlucht. Dat is niet van Web, ik heb ze gemaakt. Ik gebruikte Web toroids, een sci-fi schip en met Photoshop voegde ik ze toe om de toroid te illustreren waarin een schip is gewikkeld voor vlucht sneller dan het licht.

Dit is het Alcyone schip gezien vanuit een telescoop. Het zijn echte foto's maar vergroot in contrast:

Diesliëntiplex schip. (Bekende afbeelding):

Koninklijk Draconischip:

Een schip dat een raket achtervolgt:

Een van onze schepen:

Robert: Zijn ze goudkleurig of is het een effect van een foto?

Swaruu: Je ziet alleen de hete plekken van het schip, waar de zon er op schijnt.

Taygetean vrachtschip:

Centauri Heavy Cruise Schip:

Andere Taygeteaneanen:

Taygeta hebben ook schepen van Scimitar klasse 'b' en Scimitar 'a'. De 'a' zijn onderscheppingsschepen, en de 'b' zijn aanvalsschepen. Het verschil is dat de aanvalsschepen zwaarder zijn. Scimitar 'b' komen op een locatie en halen leden van ons team, voertuigen, uitrusting, enz. neer. De Scimitar 'a' zijn snel, licht, ontworpen om andere jachtschepen te bereiken. De Scimitar meten 60 +3 meter met twee reactors, geven 2,5 tot 3 TEVs aan vermogen, (de 'b') kunnen een bemanning van 7 + 1 hebben, de 'a' zijn slechts twee bemanningsleden, hoewel ze er meer kunnen dragen.

Zeer goed. Ik heb de vlucht door magnetische cancellers al ruwweg beschreven. Samenvattend zwaartekracht Cancellers. De sensoren, meestal van het type interferometer, lokaliseren de precieze magnetisch-zwaartekracht frequenties van de plaats waar een schip vliegt. Vervolgens wordt de informatie doorgegeven aan de boordcomputer, die de individuele generatoren in de romp van het schip instructies geeft, zodat zij alle of slechts enkele activeren naar gelang van de uit te voeren manoeuvre.

De generators zullen de nauwkeurige outputfrequentie van hun hoge energie en hoge Frequentiemagnetisme (ernst) wijzigen door de snelheid, of het snelheidsverschil tussen de bollen te wijzigen die met supergeleidende vloeistof worden gevuld, deze vloeistof is niet bekend op Aarde aangezien het speciaal en van hoge technologie is maar zijn meest dichtbijgelegen equivalent op Aarde is Verrijkt Kwik of Rood Kwik (dat nog in sommige niet aardse schepen wordt gebruikt). En dit snelheidsverschil wordt gewijzigd met of met behulp van de parameters en instructies van de computer.

De bollen van de zwaartekrachtgeneratoren zelf zijn gemaakt van niet-metallisch composietmateriaal dat zeer goed bestand is tegen zowel dynamische krachten als hoge temperaturen. En op zichzelf elektromagnetisch gezien, zijn de eigenschappen ervan verwijderd, zodat ze alleen overblijven als vloeibare containers. Alsof het slechts bollen waren van supergeleidende vloeistof die roteert met verschillende en tegen elkaar in draaiende snelheden.

Het middel van aandrijving van omwenteling voor de bollen van de generators is elektrisch die dat dezelfde bollen als een kader van "elektrische motor" dienst doen

die het onnodig maken de installatie van extra externe motoren te installeren die het mechanisme drijven en de typische snelheid van omwenteling schommelt tussen 10.000 RPM en 200.000 RPM.

Deze motoren alleen kunnen een schip aandrijven tot een snelheid in de buurt van 50.000 km/sec een goed deel van de lichtsnelheid, of een 6e deel van de lichtsnelheid en dit systeem wordt beschouwd als een gravitationele aandrijving of voortstuwing.

De kracht of stroomsterkte (bij gebrek aan een beter woord) van de motoren is recht evenredig met de totale massa van het schip, dit is een basisfactor voor de grootte, de verdeling en het energieverbruik van de zwaartekracht-annulatoren van elk schip.

Het minimumaantal zwaartekracht-annulatoren in een schip is 3. Minder dan dat is er geen manier om het schip goed te besturen, met chaotische resultaten zoals die van Die Glocke Nazi die er maar één had die zijn uitgangsfrequenties niet onder controle had.

Robert: Met die motoren doet de vorm van het schip er niet toe? Het hoeft niet aerodynamisch te zijn, toch?

Swaruu: Dat maakt niet uit maar ja je moet wel eerst begrijpen waar het voor gebruikt gaat worden, want als het schip de atmosfeer ingaat ja dan heeft het nog wel wat aerodynamica nodig. Hoewel strikt genomen een elektromagnetische torus die een schip omhult voor de aerodynamische vorm zou zorgen en niet voor de vorm van de romp. Toch zijn zeer geavanceerde schepen zoals de Taygetan SUZY klasse structureel aërodynamisch.

In het geval van supra-luminaire vlucht of in het geval van plasmastraal- of gravitatievoortstuwing ook, de 3 manieren, als een schip in zijn elektromagnetische torus is gewikkeld, met een verandering in dichtheid ten opzichte van de externe (dichtheidsverschil tussen het schip en zijn omgeving) ... wordt de vorm van de romp irrelevant, waardoor het mogelijk wordt om zonder problemen met enorme snelheden een kubus- of een baksteenschip te laten vliegen.

Na het bovenstaande te hebben uitgelegd, is de reden waarom veel schepen een schijfvormige vorm hebben, vooral de kleine, dat deze het meest geschikt is om de dynamische stroom van zwaartekrachtgolven te bevorderen die door de kleine motoren van betrekkelijk gering vermogen worden opgewekt. Deze dynamische zwaartekrachtstroom wordt in een schip Flux genoemd. Bij schepen met meer vermogen is de schijfvormige vorm irrelevant.

Robert: Ik dacht dat de meeste schepen schijfvormig waren. Maar toen ik een afbeelding zag van hoe Suzy min of meer is, realiseerde ik me dat ze niet allemaal schijfvormig zijn of dat het niet nodig is.

Swaruu: Wat er gebeurt is dat de schijfvormige het vaakst gezien worden, als je het hebt over de positieve (niet meer sinds alle vormen in overvloed voorkomen).

Omdat discoïdale schepen worden gebruikt voor basistransport, zijn ze als auto's voor veel rassen, ze zijn overal en iedereen heeft er een of meer dan een. Dat gezegd hebbende, de meest voorkomende vorm voor een interstellair schip is...? Vertel me eens, wat is volgens jou de meest voorkomende vorm?

Robert: De bolvormige. De toroïde of het zou geen vorm hebben omdat het zich gewoon manifesteert.

Gosia: Sferisch, ja. Of deze typische Meier.

Swaruu: Nee.

Robert: Wat is het?

Swaruu: De asteroïde vorm. Het is geen grapje. Ik ben heel serieus.

Gosia: Maar expres zo gedaan? Om op asteroïden te lijken?

Swaruu: Een ras vangt een asteroïde met de juiste samenstelling, meestal metaal, ze maken hem hol, stoppen de motoren achterin, de cabine voorin en daar hebben ze hun schip. Zo besparen ze zich het inbouwen van de romp en hebben ze niet alleen bescherming tegen inslagen in de ruimte maar ook camouflage. Het moet duidelijk zijn dat dit een low-tech oplossing is die wordt gebruikt door duizenden en duizenden beschavingen die nog maar nauwelijks hun eerste interstellaire stappen zetten.

Robert: Oumuaoumua of hoe het ook heet. Beeld 26

Swaruu: Voor een ras in ontwikkeling is het maken van een 2 kilometer lange polymorfe titanium romp, zoals deze, verboden. Ze gebruiken asteroïden omdat die op zich "vrij" zijn en in de ruimte is de vorm tamelijk irrelevant.

Hoewel deze vorm gebruikelijk is, en perfect levensvatbaar, dat Oumauma ding, vinden wij hier geen zinnig woord aan wat zij zeggen, want er is hier niet slechts één schip, er zijn er duizenden en in interplanetaire en interstellaire transit. Zoals ik al eerder zei, beschrijven of gevraagd worden wat Oumauma is, het is alsof ze je vertellen of vragen of je op straat een "vreemd" metalen object hebt gezien met deuren aan de zijkanten en dat ronddraait op een 4-wiel basis.

Er zijn zoveel schepen/auto's dat het onmogelijk is te ontdekken op welke ze die Oumauma-naam of hoe die ook geschreven is, hebben geprikt. Daarom is het voor ons gewoon weer een leugen van NASA. Ze zien maar één schip van ongeveer 100 meter lang (vrij klein) en negeren de andere 357.000 die elke dag in het gebied passeren? Het is gewoon zo dat mensen denken dat NASA alles kon detecteren dat door het zonnestelsel ging. Er is hier nog een ander probleem. Veel schepen bewegen zich niet in een waarneembare dichtheid vanuit 3D, wat alles nog ingewikkelder maakt.

Gosia: In theorie zouden ze niet gezien moeten worden. Als ze zogenaamd in 5D zijn, toch?

Robert: Maar, ik begrijp dat als je de atmosfeer binnenkomt onder Van Allen gordels, dit de situatie verandert.

Swaruu: Ja, je kunt er veel zien, want het zichtbare vanuit de 3D is het deel van het elektromagnetisch spectrum (inclusief het zichtbare lichtspectrum) dat het schip uitzendt. (En niet het hele schip). Mede daardoor kun je veel schepen zoals die ik hier heb gestuurd niet herkennen. En dit probleem geldt ook voor planeten en verre zonnen. Zij zien alleen de 3D delen van wat buiten is, niet alles wat buiten is of alleen de 3D componenten van objecten van andere dichtheden aangezien een hogere dichtheid zoals 5D 60% van 3D omvat.

Ik beëindig het deel van de gravitatie-impulsmotoren.

Het volgende deel zullen we doen: Straalaandrijving van hoogenergetisch elecromagnetisch plasma.